

Akikre büszkék lehetünk: Tárnok kiváló sportolói 2001-ben

ra. Álmodni sem lehetett volna szebb helyet a Mikulással való találkozáshoz. Nem is váratott sokáig magára, és a gyerekek nagy örömeire mindenkiről tudott valami kis titkot, s a puttonyából jutott szaloncucor mindenkinek.

A Turista Múzeum kiállítási anyagának megtekintése után még gyönyörködtünk egy kicsit a felejthetetlen kilátásban. Alattunk a gomolygó felhők közül kikandikáltak a Börzsöny és a Visegrádi-hegység csúcsai, és a Duna kék szalagját is elképzeltük középük.

Persze a folyót nem lehetett látni, de így még nagyobb élmény volt, hogy a felhőknél magasabban járunk. Mielőtt az alkalomhoz illő Miklós-forrás völgyébe megérkeztünk volna, jutott idő egy nagy szánkózásra is. Saját találmányunk a zsebszánkó, mely kukazsákot jelent, ismét remekül bevált a programhoz. A forrásnál megrendezett turisztikai akadályverseny végére újra utolért bennünket a Télapó.

A téli pompájában élénk táruló fenségesen félelmetes Lukács-árkon keresztül ereszkedtünk le a Duna partján megbúvó Dömösre, ahol autóbuszunk várt ránk. Kár, hogy Önök nem láthatták, ahogy csapatunk nagyobb tagjai a nehezebb szakaszokon a kisebbeket maguk köré gyűjtötték, és segítették leereszkedésüket.

Besötétedett, mire az autóbushoz értünk, ahol ismét összefutottunk a Mikulással. Bizony kiürült a

puttonya, mire mindenkinek kiosztotta utolsó ajándékait. Csak Miki bácsinak nem jutott semmi, mert neki mindig valahol máshol akadt dolga, mikor a Télapó megjelent. Hazáig zengett a buszunk a Télapóról szóló daloktól.

KARÁCSONYI GÁLA DÖMSÖDÖN

2001. december 16.

Az Úttörőcsapatok Pest Megyei Társulása ebben az évben is megrendezte hagyományos ünnepi programját. Ezúttal Petőfi kedves településén, Dömsödön ünnepeltünk. A régió több pontjáról érkező barátainkkal közösen töltöttük el ezt a szép napot, mely társulásunk

2001. évi programjainak befejező rendezvényéhez méltó hangulatban telt el. A teljesség nélkül felsorolva is sok minden történt ezen a napon. Voltunk a Petőfi Sándor Múzeumban, kézműveskedtünk, készítettünk karácsonyi ajándékokat, közösen játszottunk, megnéztük a gyerekek rajzaiból készült kiállítást, és ajándékot kaptunk a Télapótól. Az igazi ajándéknak mégis a különböző településről érkező csapatok művészeti gálaműsora számított. A sok versmondó, mesélő, klasszikus és modern táncot előadó csoport színvonalas műsorát a hangszeres szólisták produkciói tették még színebbé.

A műsor végére a tárnokiak egy karácsonyi dalokat éneklő kórust rögtönöztek a helyszínen, és Vörös Anita gitáron kísérte éneküket. Öröm volt nézni, ahogy a nézők közül egyre többen mentek fel a színpadra, és együtt énekeltek a sok gyerekek. Ennél szebben nem is fejeződhetett volna be programunk.

TÁRNOK KIVÁLÓ SPORTOLÓJA

2001. december 21.

Iskolánk adott otthont a díjátadó ünnepségnek. A hatalmas karácsonyfa alatt dr. Gergely István, községünk polgármestere az önkormányzat nevében nyújtotta át a 2001. év legeredményesebb sportolójának járó megérdemelt kitüntetést.

Esztergomnál az új Mária Valéria hídon sétáltunk át Szlovákiába

A karatében, labdarúgásban, kosárlabdázásban és atlétikában kiemelkedő teljesítményeket produkáló gyerekeket edzőik méltató szavai mellett ünnepelhették a megjelent szülők, vendégek és iskolánk diákjai. A gyerekek eredményei magukért beszélnek. Van köztük országos bajnokságon dobogós helyet elért karatéskislány, a Vasasba leigazolt labdarúgó, regionális bajnokságon tíz csapat közül ezüstérmet nyert lány kosárlabda csapat, melynek tagjai három korcsoportban az atlétikai aranyérmet is kiérdemelték.

Köszönet illeti edzőiket, szüleiket, a díj alapítóit és mindenkit, aki a sportolás lehetőségét biztosította számukra.

A díjátadáson megjelent Selmeczi Gabriella, országgyűlési képviselő, aki az átadást követő fogadáson beszélgetett a díjazottakkal.

ZRÍNYIS BAKANCSOSOK A MARÓT-HEGYI SÓLYOMFÉSZKEKBEN

2002. január 2-5.

Kemény hidegben, jól felöltözve indultunk el téli turisztikai képző táborunkba. Autóbuszunkat alaposan kitöltötte a sok meleg holmi és a kö-

zös tábori felszerelés. Kíváncsisággal telve vágtunk neki utunknak. Vajon mit hoz számunkra az új év első programja a téli Gerecsében?

Mire a bicskei Batthyány-kastélyhoz értünk, süvítő szél kerekedett, de ez sem riasztotta vissza csapatunk tagjait, hogy megnézzük a kastélyt. Így eggyel szaporodott az emlékbélyegzőnk a Fejér megyei nevezetességek felkutatását kérő túrafüzetünkben.

A Vértesen keresztül, téli utakon próbáltuk megközelíteni táborhelyünket. A Gerecse vízválasztójánál csomagjainkat átraktuk házigazdánk, Vili bácsi terepjárójába, és megtettük első gyalogos túránkat a havas erdőben. Mire kibukkant a Gerecse tévétornya, a nap is kisütött, és beragyogta régi jó táborhelyünket, ahová több évtizede járunk a tárnoki gyerekekkel. Jólesett a búbos kemence melege mellett megébedelni.

Délután a gyerekek csoportépítése és vezetőválasztása után átismélteltük a turisztikai alapismereteket. Az elméleti ismeretek mellett fontos szerepet kapott a terepen való munka. Környezetvédelmi feltérképezés, megfigyelési szempontokkal történő túrázás töltötte ki napjainkat.

Házigazdáink útmutatása alapján indultunk az állatok etetőinek környékére. Az első etetőnél sikerült sok lábnyomot felismerni. Jártak ott őzek, rókák, szarvasok, vad-disznó-nyomokat is találtunk. Óvatosan haladtunk a távolabbi vadetetőhöz abban a reményben, hátha meglátunk néhány erdei állatot a saját birodalmában. Türelmünknek jutalmaként egy gyönyörű szarvascsordát sikerült megfigyelnünk. A gyerekek megérezhették, mennyivel több ez, mint az állatkertben megnézni a rab állatokat. Hazafelé egy hatalmas vadkan is kényelmesen bedöcögött előlünk az erdő sűrűjébe. A tábor ideje alatt láttunk még villámgyors kerecsensólymot, területét őrző egerészölyveket, magasban keringő parlagi sast és a Nagy-Piszniceén átvonuló mufloncsapatot. Etettünk rókát és számtalan kisebb énekesmadarat.

Esti programjaink alatt a játék mellett volt időnk megnézni a Gerecséről szóló úti filmet. Minden csapat magának jelölte be térképvázlatán az aznapi megtett útvonalat, és megmérte a megtett utat. A turisztikai képzéseken tájolósi alapismeretekkel, az erdők és lakóinak életével, védelmével foglalkoztunk. A csapatok jártasságát a témában feladatlapokkal és gyakorlati feladatokkal értékeltük, az összesített versenyen elért eredményeiket jutalmaztuk a tábor végén.

Mi volt még ebben a pár napban? Túra a Kis-Gerecse sziklafalához, ahol a jellegzetes vörös kőzetben több millió éves lábasfejűek maradványai láthatóak. Szánkóztunk, csúszkáltunk a Maróti-láp befagyott jegén. Meggyújtottuk piros, fehér, zöld gyertyáinkat a Természetjáró Fiatalok Szövetsége emlékművénél, és ismét közelebb kerültünk a természethez, az erdőjáráshoz, gyermekközösségünk még jobban összekovácsolódott. Sok szép élménnyel gazdagodva vettünk búcsút házigazdáinktól és a Marót-hegyi Sólyomfészekről, ahová ősszel ismét eljövünk egy másik évszak csodáit megismerni.

Programunk megvalósításához pályázati támogatást nyújtott a Közép-magyarországi Regionális Ifjúsági Iroda és a Nemzeti Gyermek és

Gavlik István úr, a Kossuth Szövetség elnöke
Pájer Orsolyát és Zsilovics Tamást nemzetőrre fogadja

